

EBH/3/2011

Év

2011

Védett tulajdonság:

Fogyatékoság

Diszkrimináció területe

Foglalkoztatás

Befejezőmód

Kérelmet elutasító döntés

Kérelmező beadványában előadta, hogy rokkantnyugdíjas és látássérült. 2006. június 8. napjától 2010. november 2-ig állt munkaviszonyban az eljárás alá vontnál, mint behajtási előadó és ismertette munkaviszonya megszűnésének körülményeit. Álláspontja szerint fogyatékosága, illetve egészségi állapota miatt az eljárás alá vont a munkaviszony teljes időtartama alatt hátrányosan megkülönböztette, mivel alacsonyabb összegű munkabért (ezáltal alacsonyabb összegű végkielégítést) fizetett neki, mint az azonos munkát végző nem látássérült munkavállalóknak. Kitért arra is, hogy több látássérült munkavállaló is dolgozott, illetve dolgozik a cégnél, akiknek szintén alacsonyabb a munkabérük, mint a hasonló munkát végző, nem látássérült munkavállalóknak. Kérelméhez csatolta saját és egy nem látássérült munkavállaló munkaszerződését, munkaköri leírását, munkaviszonya közös megegyezéssel történő megszüntetéséről szóló megállapodást, valamint egy munkáját méltató levelet.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmóddért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Kérelmező beadványában valószínűsítette, hogy hátrány érte és rendelkezik az Ebktv-ben meghatározott valamely védett tulajdonsággal. Kérelmező kérelmében hátrányként azt jelölte meg, hogy munkabére alacsonyabb volt az azonos munkakörben foglalkoztatott látó munkatársakénál. Beadványában a fogyatékossgot és az egészségi állapotot (Ebktv. 8. § g), h)) is megjelölte védett tulajdonságként, azonban mindvégig látássérült voltára hivatkozott, ami a Fot. 4. § a) pontja szerint fogyatékossgnak minősül, ezért a hatóság az eljárásban kérelmező védett tulajdonságának az Ebktv. 8. § g) pontja szerinti fogyatékossgot tekintette. Kérelmező a kérelméhez csatolt munkaszerzödésekkel és munkaköri leírásokkal valószínűsítette, hogy fogyatékossga miatt volt alacsonyabb a munkabére, vagyis részesült kedvezötlenebb bánásmódban, a látóknál, tehát a védett tulajdonság és a hátrány között fennálló okozati összefüggést is valószínűsítette. A csatolt okiratokban ugyanis saját munkaszerzödésében havi bruttó 75.600.- Ft személyi alapbér, míg a látó kolléga munkaszerzödésében havi bruttó 110.000.- Ft személyi alapbér szerepelt azonos munkaköri leírás mellett. Kérelmező tehát valószínűsítette, hogy védett tulajdonsága miatt az eljárás alá vont hátrányosan megkülönböztette azáltal, hogy látássérültsége miatt kevesebb munkabért fizetett neki az azonos munkakörben dolgozó látó munkatársaknál.

Az eljárás során az eljárás alá vont nem vitatta, illetve megerősítette kérelmező védett tulajdonságát, továbbá azt is, hogy a látássérült behajtási előadók munkabére alacsonyabb a látókénel.

Az eljárás alá vont kimentésképpen arra hivatkozott, hogy a látássérült behajtási előadók - köztük kérelmező - munkabére azért volt alacsonyabb a látók munkabérénel, mert nem azonos munkát végeztek, a látássérültek szűkebb körű munkafolyamatokat végeztek.

Az eljárás alá vont írásbeli érdemi nyilatkozata, valamint a kérelmező, az eljárás alá vont és mind az öt tanú egybehangzó nyilatkozatai alapján a hatóság megállapította, hogy a látássérült behajtási előadók - köztük kérelmező is - az azonos munkaköri leírások ellenére más munkát, szűkebb körű munkafolyamatokat végeztek, mint az azonos munkakörben foglalkoztatott látó munkatársak, tehát a munka eltérő jellege indokolta a megkülönböztetést.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódjá, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmóderő Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Kérelmező – miután nyilatkozott, hogy valóban szűkebb körű munkát végzett a látókhöz képest – arra hivatkozott, hogy azért nem tudott, illetve a látássérültek azért nem tudtak teljes körű munkát végezni, mert az általuk használt program nem adott erre lehetőséget, az eljárás alá vont nem biztosította a teljes körű munkavégzéshez szükséges technikai feltételeket (pl. jobb minőségű képolvasó, képnagyító szoftver), vagyis nem tett eleget az ésszerű alkalmazkodás követelményének.

Mivel az Ebktv. és a Fot. átülteti a hazai jogba az ésszerű alkalmazkodás követelményét is tartalmazó Foglalkoztatási keretirányelvet (Ebktv. 65. § g), Fot. 32. § (2) bek.), így a foglalkoztatás területén – mint arra az *Egyenlő Bánásmód Tanácsadó Testület akadálymentesítési kötelezettségről szóló 309/1/2011 (II.11.) TT. sz. állásfoglalása* is rámutat – az egyenlő bánásmód követelményének megsértését jelenti az ésszerű alkalmazkodás követelményének elmulasztása is. Fentiekre tekintettel a hatóság azt is megvizsgálta, hogy az eljárás alá vont sérelmezett magatartásával megsértette-e a Foglalkoztatási keretirányelv (5. cikk), illetve annak a Fot-ba (15., 16. §) átültetett rendelkezéseit, vagyis hogy eleget tett-e az ésszerű alkalmazkodás követelményének.

Az eljárás alá vont arra hivatkozott, hogy korábban próbálkoztak a kérelmező által említett megoldásokkal, de ezek nem biztosították a hatékony munkavégzés lehetőségét a látássérültek részére. Ezért kifejlesztették a jelenleg is használatos xccs programot, amivel a látássérültek hatékony munkát tudnak végezni a kimenő hívások kezelésének területén .

A hatóság a rendelkezésre álló nyilatkozatok alapján – különös tekintettel a látássérült programozó tanúvallomására – megállapította, hogy az eljárás alá vontnál a látássérültek – beleértve kérelmezőt is – nem a műszaki feltételek hiánya, illetve az eljárás alá vont elmulasztása miatt, hanem fogyatékoságuk miatt nem képesek a látókkal azonos körű munkát végezni. Bejövő hívások kezelésére - az adott munkafolyamat jellegéből, természetéből adódóan - az ügykezelésre vonatkozó átlagos időtartam, illetve az ügyfelek által elviselhető időtartam alatt még jó minőségű olvasó és nagyító program segítségével sem képesek. Továbbá megállapítható, hogy az eljárás alá vont által általánosan használt szoftver rendszer a kérelmező által hiányolt JAWS képernyőolvasó szoftverrel – az egyes objektumok biztonsági védelme miatt – optimálisan nem használható. A hatóság tehát megállapította, hogy az eljárás alá vont a technikai feltételek fejlesztése esetén sem tudta volna lehetővé tenni a látássérültek számára a teljes körű munkavégzést.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A hatóság álláspontja szerint az eljárás alá vont azzal, hogy a látássérültek számára olyan programot (xccc) fejlesztett ki, és alkalmazott, melynek segítségével - ugyan a látókénál szűkebb munkaterületen - a látássérültek hatékony munkát tudnak végezni, megtette a megfelelő és az adott esetben szükséges intézkedéseket, hogy a fogyatékos személy számára lehetővé váljon a munkához jutás, a munkában való részvétel (Foglalkoztatási keretirányelv 5. cikke), illetve biztosította a munkavégzéshez szükséges mértékben a munkahelyi környezet, így különösen a munkaeszközök, berendezések megfelelő átalakítását (Fot. 15. § (2)). Fentiekre tekintettel a hatóság megállapította, hogy az eljárás alá vont eleget tett az ésszerű alkalmazkodás követelményének.

A hatóság fentiekre tekintettel elfogadta az eljárás alá vont védekezését és megállapította, hogy az eljárás alá vont által megvalósított megkülönböztetés - figyelembe véve azt is, hogy az eljárás alá vont magatartása megfelelt az ésszerű alkalmazkodás követelményének - a munka jellege vagy természete alapján indokolt, az alkalmazásnál számba vehető lényeges és jogszerű feltételre alapított arányos megkülönböztetés, tehát - tekintettel az Ebktv. 22. § (1) bekezdés a) pontjára - nem jelenti az egyenlő bánásmód megsértését.

A hatóság határozata jogerős.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.